

Balma dels Caus

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A la zona dels Horts del Rector
Emplaçament Baga de la font del Rector, al costat del la riera de les Nespres.

Coordenades:

Latitud: 41.69444
Longitud: 1.99159
UTM Est (X): 416087
UTM Nord (Y): 4616342

Classificació

Número de fitxa 08139-74
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Està molt tapada per la vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 012A00025
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 20/01/2007 - 01:00

Descripció

Aquest grup de tres balmes són conegudes també com balmes dels Moros. Es troben a prop del nucli urbà de Mura, al costat esquerre de la riera de Nespres, molt a prop de la zona coneguda com els Horts del Rector, on probablement hi va haver el primer assentament del poble de Mura. Estan molt tapades per

vegetació, que quasi no deixen veure la balma, en la que resten poques parets de pedra com a testimoni de la seva ocupació. A l'entorn hi ha feixes de conreu antigues que estan desapareixent cobertes de vegetació.

Història

La zona de Sant Llorenç del Munt és geològicament, de conglomerats, gresos i lutites del Lutecià - Priabonià, materials dipositats en l'Eocè mitjà-superior, l'erosió dels quals ha propiciat una gran formació de cavitats càrstiques. Moltes d'aquestes cavitats han estat utilitzades com aixopluc al llarg dels temps, essent una de les primeres tipologies d'habitatges de la zona molt freqüent al terme de Mura. Moltes d'aquestes balmes conserven elements arquitectònics afegits consistents en murs que tanquen l'obertura de la balma per ocupar l'interior. Algunes han acabat desenvolupant un habitatge complex com el Puig de la Balma, mentre que d'altres tan sols tenien unes poques parets per fer funcions d'aixopluc de persones i animals. Sembla que aquest fenomen s'iniciaria en època medieval, tot i que seria necessària una recerca a fons per determinar els usos de cada una d'elles. Com a dada històrica cal recordar que el 1850 les coves i abrics naturals van ser tapiats per ordre del Capità General per posar fi als malfactors que trobaven refugi (Ferrando, 1993). Aquesta balma obrada es troba a la zona que està documentada com el primer nucli habitat de Mura, on hi sembla que hi havia la rectoria i altres edificacions. Més tard, en trobar el capellà massa lluny l'església de la rectoria, va edificar una l'altra el costat de l'església i s'hi va traslladar abandonant la de la zona dels horts del Rector. A la consuetud de Mura de 1592 (APM) a la rectoria vella habitaven 6 persones i a la rectoria de la sagrera hi vivia el rector, fet que deixa constància que a finals del segle XVI encara estava habitada aquesta zona però no la balma.

Bibliografia

FERRANDO I ROIG, A . (1983). El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vistes per un excursionista. Unió Excursionista de Sabadell.

